

# РЕШЕНИЕ

№ 542

гр. София, 28.01.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 22.01.2013 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова**

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **14121** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

5

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр.с чл.70,ал.2,вр. с чл.68 ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. Р. ,гражданин на А. срещу Решение №777/09.11.2012 година на Председател на ДАБ към МС на РБ, с което последният на основание чл.75, ал.1,т.2 и 4 ЗУБ отказал предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут на А. Р.- гражданин на А..

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се,че административният орган не е обсъдил бежанската му история .Сочи се още,че административният орган превратно е тълкувал материалния закон. Иска се отмяна на решението.

В съдебно заседание,оспорващият- А. Р.,редовно и своевременно призован се явява лично и в присъствието на преводача от И. З., поддържа жалбата си на заявените основания.

Ответникът по оспорването-Председател на ДАБ към МС на РБ, редовно и своевременно призован,се представлява от. юрисконсулт К., редовно ,упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна.

СГП редовно и своевременно призована, се представлява от Прокурор

Балев, който намира жалбата за неоснователна.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства, е видно, че за първи път чужденецът поискал да му бъде предоставена закрила на 11.06.2003 година.

На 18.09.2012 година ,А. Р. подал поредна последваща молба за предоставяне статут на бежанец до ДАБ към МС на РБ, с която поискал от властите на РБ да му бъде предоставена закрила.

На същата дата ,до оспорващия е отправена покана за явяване на интервю на 19.09.2012 година от 9 часа.

На 19.09.2012 година с оспорващия е проведено интервю в присъствието на преводача М. Д., в което той посочил, че не желае да се върне в А., защото животът му е в опасност и там си няма никого, няма къде да живее и от както е в Б. – вече 9 години свикнал с тукашния начин на живот и в предишните интервюта е разказвал ,че проблемите му са свързани с роднините- чичовци и по- точно внукът на чичо му е убил баща му в спор за земя и след като пораснал, станал член на една партия”Ч.”, за да си отмъсти за убийството на баща му ,разказал в партията за проблемите и те са го хванали, но не знае какво се е случило с убиеца на баща му, не желае да се върне в А. и няма какво да добави , освен казаното на предишните интервюта.

На 24.09.2012 година, интервюиращ орган при ДАБ към МС депозирал Докладна записка до Директор на РПЦ с която, го уведомил ,че поради изтичане на сроковете за вземане на решение в ускореното производство следва да се премине към производство по общия ред спрямо чужденеца А. Р.- гражданин на А...

На 19.09.2012 година до оспорващия е изпратена покана за явяване на ново интервю, на 15.10.2012 година от 9.30 часа. Поканата е връчена лично срещу подпис на оспорващия на 19.09.2012 година.

На 15.10.2012 година, с оспорващия е проведено интервю, в което посочил, че е напуснал А. ,защото животът му бил в опасност, не е посещавал училище и до напускането на А. се е занимавал със земеделие и не може да се върне в А. ,защото братовчед му, който е убил баща му щом разбере , че се е върнал , ще го ликвидира, в Б. е пристигнал през 2003 година и работи по строителството.

На 05.11.2012 младши експерт в РПЦ-С. депозирал Становище до Председателя на ДАБ към МС на РБ, в което изложил съображенията си в посока отказване статут на бежанец и хуманитарен статут на А. Р.- гражданин на А.

На 09.11.2012 година, с Решение №777, Председателя на ДАБ към МС на РБ отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на А. Р. гражданин на А..

Решението е връчено на оспорващия лично срещу подпис на 11.12.2012 година.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява неоснователна.Съображенията за

това са следните:

Оспореното Решение №777/09.11.2012 година на Председател на ДАБ към МС на РБ,представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 , ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност,по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При преценката,съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Председател на ДАБ към МС на РБ,на когото изрично по силата на чл.52 от ЗУБ е предоставено правото да издава Решения за отказ да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут, респективно на това да издава решения в производството по общия ред. Наред с това между страните няма спор, че лицето Н. К. заема длъжността-Председател на ДАБ към МС на РБ.

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма.Решението съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити,с означение на фактическите и правните основания за издаването му- чл.75,ал1,т.1 и т.4,вр.с чл. 68 от ЗУБ.

При издаването на решението, Председател на ДАБ към МС на РБ е спазил процесуално-правните разпоредби.От събраните доказателства е установено, че депозиране на подадената шеста молба за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут, с оспорващия е проведено интервю ,но поради невземане на решение в предвидения тридневен срок, е депозирала Докладна записка до Председателя на ДАБ за преминаване от ускорено производство в производство по общия ред. След провеждане на интервю с оспорващия , е депозирано Становище от интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, в което посочено,че следва да бъде отхвърлена молбата за предоставяне статут на бежанец. В предвидения в 3 месечен срок от образуване на производството , взел решение ,с което отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

При издадено на решението, Председател на ДАБ към МС на РБ спазил и материално- правните разпоредби.

В разпоредбата на чл.73 от ЗУБ е посочено, че молбите за предоставяне на статут се разглеждат от Държавната агенция за бежанците, като най-напред се извършва преценка за предоставяне на статут на бежанец.В случай че статут на бежанец не бъде предоставен, се разглежда необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут.

В разпоредбата на чл.8, ал.1 от ЗУБ е посочено,че статут на бежанец в Р. Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

В настоящия случай, от събраните по делото доказателства и най- вече от бежанската история на оспорващия е видно, че същият е напуснал родината си А. поради съществуващата заплаха за него от страна на роднините му и най- вече убийството на баща му за земя , извършено от страна на братовчед му, станал член на партия Х.-е У. още на 16 годишна възраст за да си отмъстят на братовчед му , но влиянието на тази партия отслабнала и той решил да напусне А., за да избегне

отмъщението на братовчед му и иска да остане в Б. защото, тук има спокоен живот. От всичко изложено дотук, е безспорно, че спрямо оспорващия не са налице никакви заплахи на основание на какъвто е да е признак. Проблемите му с роднините относно собствеността на земята и заплахите от тяхна страна, не могат да бъдат подведени под нормата на чл.8 от ЗУБ и същите проблеми са такива от личен характер и са с частно лице, което не е нито държавен орган, нито организацията, която държавата противодейства. Изложената бежанска история не може да обуслови каквото и да е преследване, което според легалното определение на чл.8, ал.4 от ЗУБ представлява нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повтаряемост, а действия на преследване или потенциална заплаха от преследване по отношение на оспорващия липсват. С оглед на това съвсем обосновано ответникът по оспорването е приел, че по отношение на оспорващия не са налице предпоставките по чл.8 от ЗУБ за предоставяне статут на бежанец. Нещо повече дори, оспорващият е живял необезпокояван и не е бил заплашван от никого, а обстоятелството, че желае по-добър живот, сочи че същият е напуснал страната си само и единствено по лични причини.

Законосъобразно, Председателят на ДАБ към МС на РБ е приел, че по отношение на оспорващия не са налице и основания за прилагане на хуманитарен статут. Последният според определението, визирано в чл.9 от ЗУБ се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Разпоредбата на чл.9 от ЗУБ възпроизвежда разпоредбата на чл.15,б."в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Според разпоредбата на параграф 1а от ДР на ЗУБ този закон въвежда разпоредбите на Директива 2004/83/ЕО, като в текста на чл.15,б."в" от последната са посочени като тежки посегателства: "тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт".

От събраните доказателства и най-вече от бежанската история на оспорващия не може да се приеме, че същият е напуснал страната си А. поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, нито е заплашен от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание, защото той не е имал никакви проблеми както с официалните власти, така и с която и да било групировка и спрямо него не съществува и бъдещ или евентуален риск от посегателство. Напротив той е живял спокойно без да бъде преследван или заплашван от когото и да било. Наред с това, не е налице и заплаха спрямо оспорващия, породена от ситуация на безогледно насилие в светлината на чл.9, ал.3 от ЗУБ. Следва да бъде посочено, че с Решение от 17.02.2009 година, Съдът на Европейските общности по преюдициално запитване е дал тълкуване на разпоредбата на чл.15, ал.1,б."в", във връзка с чл.2,б."д" от Директива 2004/83/ЕО/ като-

съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; съществуването на такива заплахи може изключително да се счита за установено, когато степента на характеризиращото и протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, се преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Не се представиха и доказателства за наличие на хуманитарни причини, посочени в разпоредбата на чл.9, ал.8 от ЗУБ по отношение на оспорващия, а посочените от него причини - да остане да живее в Б., защото тук е хубаво, безспорно имат само и единствено личен и икономически характер. От приложената Справка на Дирекция "Европейски въпроси" от 12.01.2012 година е видно, че в областта на Б., в която е живял и роден чужденецът не попада в рисковите провинции, посочени в Насоките на ВКБООН за определяне на съответствие на критериите за бежански статут при оценка нуждите от закрила търсещите убежище от А.. Въпреки информацията за увеличаване нападенията в област Б., насилието там не може да се определи като безогледно, защото бунтовническите нападения са спорадични актове и не могат да се определят като въоръжен конфликт. В тази област се провеждат ограничени инциденти, имащи определени цели, но не са в състояние да предизвикат масов ефект. Наред с това, за оспорващия не са налице предпоставките, визирани в чл.8, ал.9 и ал.6 от ЗУБ, тъй като същият не е член на семейство, няма такова, живее сам.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове и предпоставя отхвърляне на предявената срещу него жалба.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски..  
Воден от гореизложеното, Административен съд-София-град

### Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА А. Р. ,гражданин на А. срещу Решение №777/09.11.2012 година на Председател на ДАБ към МС на РБ, с което последният на основание чл.75, ал.1, т.2 и 4 ЗУБ отказал предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут на А. Р.- гражданин на А..

На основание чл.138, ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ:

